

ПРОБІЦИЛ-3

(порошок для суспензії для ін'єкцій)

листівка-вкладка

Опис

Порошок білого або майже білого кольору.

Склад

1 флакон препарату містить діючі речовини:
бензилпеніциліну натрієву сіль стерильну - 200 000 ОД;
бензилпеніциліну новокаїнову сіль стерильну - 200 000 ОД;
бензилпеніциліну бензатин стерильний - 200 000 ОД.

Фармакологічні властивості

АТС vet класифікаційний код QJ01- антибактеріальні ветеринарні препарати для системного застосування. QJ01CE30- Комбінації пеніцилінів.

ПРОБІЦИЛ-3 – комбінований антибактеріальний препарат солей бензилпеніциліну (пеніциліну G) пролонгованої дії, який руйнується пеніциліназою. Антибактеріальний ефект бензилпеніциліну пов'язаний з їх специфічною здатністю порушувати синтез клітинної стінки бактерій. Бензилпеніцилін перешкоджає утворенню пептидних містків і об'єднанню пептидогліканів клітинної стінки бактерій в єдину структуру. У присутності пеніциліну G аутоліз клітинної стінки врівноважується процесами відновлення, стінка руйнується ендогенними пептидоглікангідролазами (аутолізинами), які забезпечують її перебудову в процесі нормального росту бактерій.

Бензилпеніцилін активний по відношенню до грампозитивних бактерій, таких як *Streptococcus spp.*, *Staphylococcus spp.*, *Bacillus spp.* (меншою мірою по відношенню до *Enterococcus spp.*), лістерії (*L.monocytogenes*), ерісіпелотрикс (*E.rhusiopathie*), більшості коринбактерій, більшості анаеробних бактерій (*Peptostreptococcus spp.*, *Clostridium spp.*), спірохет (*Treponema spp.*, *Borrelia spp.*, *Leptospira spp.*), актиноміцетів.

Грампегативні мікроорганізми зазвичай стійкі до бензилпеніциліну, за винятком *Haemophilus dugreyi* та *Pasteurella multocida*, *Neisseria spp.*

Ентеробактерії, бруцели, найпростіші, віруси, мікобактерії, гриби і рикетсії нечутливі до дії бензилпеніциліну тому, що ці мікроорганізми виробляють специфічний фермент пеніцилазу, який руйнує β-лактамне кільце в молекулі пеніциліну G, що призводить до втрати ними антимікробної активності.

Складові препарату мають неоднакову розчинність, в результаті чого дія бензилпеніциліну настає швидко (за рахунок натрієвої солі) та підтримується подовжено (за рахунок інших солей пеніциліну). Прокаїнова сіль і бензатин бензилпеніциліну повільно гідролізуються до бензилпеніциліну, але їх рівні переважають мінімальну інгібуючу концентрацію пеніциліну G для мікроорганізмів.

При внутрішньом'язовому введенні препарату у рекомендованих дозах бензилпеніцилін новокаїнова сіль абсорбується протягом 12 год. і утримується в терапевтичних концентраціях в крові не менше 20-24 годин. Через малу розчинність бензатин пеніциліну в місці ін'єкції утворює депо і він абсорбується протягом 120 год., завдяки чому після одноразового введення препарату бензилпеніцилін в мінімальних інгібуючих концентраціях виявляють в крові протягом 1-2 тижнів.

При внутрішньом'язовому введенні препарату терапевтична концентрація бензилпеніциліну в організмі тварини зберігається протягом 7 діб.

Після всмоктування у кров терапевтичних концентрацій (0,1-0,2 ОД/мл) бензилпеніцилін у високих концентраціях виявляють у печінці, нирках і легенях, однак він погано проникає у міокард, мозок, кістки, синовіальну та спинномозгову рідину.

Існує зворотній зв'язок між інтенсивністю обміну речовин в організмі та кількісним вмістом пеніциліну G в крові. Чим вищий рівень обміну речовин, тим нижча його концентрація, і менший час вона утримується на терапевтичному рівні при введенні однакових доз. Тому дозу бензилпеніциліну змінюють прямо пропорційно рівню обміну речовин. В межах кожного виду тварин доза також змінюється: для молодих тварин доза вища, ніж для дорослих.

При прогресуванні патологічних процесів в організмі проникнення бензилпеніциліну через гістогематичні бар'єри зростає, внаслідок чого концентрація антибіотика в уражених органах досягає його концентрації в крові або навіть перевищує її. Зі збільшенням дози бензилпеніциліну його концентрація у крові та в інших органах збільшується, посилюється і його проникнення через фізіологічні бар'єри. Найбільша концентрація бензилпеніциліну відмічається в фазу гострого перебігу захворювання.

Із організму бензилпеніцилін швидко виводиться нирками у незміненому вигляді (Т_{1/2} – 0,5 години, при порушенні функції печінки та нирок – до 16–30 годин).

Бензилпеніцилін із організму виводиться, головним чином, з сечею (60–90 %) та частково з жовчю (1–8 %). Деяка кількість (9–32 %) руйнується шлунковим соком і пеніциліназою (ферментом), що продукується мікрофлорою кишечника. В незначних кількостях бензилпеніцилін також екскретується зі слиною та молоком.

При порушенні функції нирок бензилпеніцилін може тривало циркулювати в організмі.

Швидкість виділення бензилпеніциліну залежить від виду і від стану тварини – прискорюється при підвищенні температури тіла.

Застосування

Лікування собак за інфекційних захворювань органів дихання (бронхопневмонія), сечовидільної системи (уроцистит) та за виникнення інфекційно-запальних процесів (гнійні ураження шкіри – піодермія), що спричинені мікроорганізмами, чутливими до бензилпеніциліну.

Дозування

Суспензію препарату готують стерильно безпосередньо перед введенням, для чого у флакон додають 5-6 мл ізотонічного розчину натрію хлориду або стерильної води для ін'єкцій, або 0,25-0,5 % розчину новокаїну, перемішують до отримання рівномірної суміші.

Суспензію препарату вводять внутрішньом'язово один раз на 5-6 діб у наступних дозах (із розрахунку на 1 кг маси тіла): дорослим тваринам – 40 тис. ОД, молодяку – 60 тис. ОД.

Протипоказання

Підвищена чутливість до препаратів групи пеніциліну або новокаїну в разі використання його розчину в якості розчинника.

Не застосовувати препарат мурчакам та хом'якам, екзотичним тваринам.

Не застосовувати внутрішньовенно.

Застереження

Побічна дія

Пеніциліни належать до малотоксичних сполук і при будь-якому способі клінічного застосування не викликають побічних реакцій.

Дуже рідко (0,01%) у тварин з підвищеною чутливістю можуть виникати побічні дії, які проявляються алергічними реакціями: дерматити, свербіж, набряки, кропив'янка, анафілактичний шок.

У випадку виражених алергічних реакцій призначають адреналін, глюкокортикоїди, протигістамінні препарати (димедрол та ін.), кальцію хлорид, кальцію глюконат в терапевтичних дозах.

За внутрішньом'язових ін'єкцій місцево препарат може викликати помірно подразнення. Побічні дії швидко зникають після припинення дачі препарату.

Особливі застереження при використанні

Перед застосуванням препарату рекомендується провести тестування на чутливість мікроорганізмів-збудників до бензилпеніциліну.

Перед введенням необхідно провести попередню внутрішньошкірну пробу на переносимість препарату.

Для старих тварин, а також для тварин з нирковою недостатністю необхідно коректувати режим дозування.

При застійній серцевій недостатності великі дози бензилпеніциліну натрієвої солі можуть викликати появу та посилення набряків, зниження артеріального тиску.

Застосування під час вагітності, лактації, несучості

Препарат погано проникає крізь плацентарний бар'єр.

Препарат не створює високі концентрації бензилпеніциліну в молоці але його використання може призвести до сенсibiлізації новонароджених, розвитку у них кандидозу та діареї. Тому, застосування препарату допускають тільки у тому випадку, коли очевидно, що ефект від застосування переважає можливі негативні наслідки.

Взаємодія з іншими засобами та інші форми взаємодії

При одночасному застосуванні препарату з аміноглікозидами відзначається синергізм у дії на грампозитивні коки (крім пневмококів), однак не слід змішувати ці антибіотики в одному шприці внаслідок фізико-хімічної несумісності.

У випадку одночасного введення з макролідами чи тетрациклінами відзначається адитивний ефект.

Не рекомендується одночасне ведення препарату з сульфаніламідом внаслідок мікробіологічного антагонізму і зростання ризику алергічних реакцій.

Препарат можна використовувати у комбінованій терапії з іншими антибіотиками (наприклад з макролідами за пневмонії, з хлорамфеніколом за менінгіту).

Передозування (симптоми, невідкладні заходи, антитоди)

Препарат малотоксичний. У великих дозах (особливо при довготривалому застосуванні) пеніциліни у деяких тварин (не більше 1%) викликали побічні явища: зниження біоелектричної активності головного мозку, уповільнення відповідної реакції на світлові та звукові подразнення. При довготривалому застосуванні іноді пеніциліни викликають алергічні реакції. Симптоми швидко зникають, якщо припинити дачу препарату. Терапія ускладнень зводиться до призначення кальцію хлориду, кальцію глюконату, ефедрину, димедролу в терапевтичних дозах.

Спеціальні застереження для осіб і обслуговуючого персоналу

Персонал, який працює з препаратом, повинен дотримуватись основних правил гігієни та безпеки, прийнятих при роботі з ветеринарними препаратами.

Форма випуску

Флакони скляні, герметично закупорені пробками гумовими і обтиснуті ковпачками алюмінієвими, по 600 000 ОД.

Зберігання

У сухому темному та недоступному для дітей місці за температури від 5 до 25 °С.

Термін придатності - 3 роки.

Застосовувати свіжоприготовлену суспензію. Суспензія не підлягає зберіганню.

Власник реєстраційного посвідчення

ТОВ «ВП «Укрзооветпромдотач»

вул. Кавказька, 1, с. Плахтянка, Бучанський р-н., Київська обл., 08030, Україна.

www.ukrzoovet.com.ua

Виробник готового продукту

ТОВ «ВП «Укрзооветпромдотач»

вул. Кавказька, 1, с. Плахтянка, Бучанський р-н., Київська обл., 08030, Україна.

www.ukrzoovet.com.ua

А Для застосування
у ветеринарній
медицині

